

Dziennik Urzędowy C 160

Unii Europejskiej

Tom 48

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

30 czerwca 2005

Zawiadomienie nr	Spis treści	Strona
	I <i>Informacje</i>	
	Rada	
2005/C 160/01	Konwencja w sprawie przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych	1
	Konwencja w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych	11
	Konwencja w sprawie przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji do Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych	23
	Protokół zmieniający Konwencję z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych	28
	Protokół z podpisania	32

I

(Informacje)

RADA

KONWENCJA

**W SPRAWIE PRZYSTĄPIENIA REPUBLIKI CZESKIEJ, REPUBLIKI ESTOŃSKIEJ, REPUBLIKI CYPRYJSKIEJ,
REPUBLIKI ŁOTEWSKIEJ, REPUBLIKI LITEWSKIEJ, REPUBLIKI WĘGERSKIEJ, REPUBLIKI MALTY,
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ, REPUBLIKI SŁOWENII I REPUBLIKI SŁOWACKIEJ DO KONWENCJI
W SPRAWIE ELIMINOWANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA W PRZYPADKU KOREKTY
ZYSKÓW PRZEDSIĘBIORSTW POWIĄZANYCH**

(2005/C 160/01)

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY TRAKTATU USTANAWIAJĄCEGO WSPÓLNOTĘ EUROPEJSKĄ,

ZWAŻYWSZY, że Republika Czeska, Republika Estońska, Republika Cypryjska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Republika Węgierska, Republika Malty, Rzeczpospolita Polska, Republika Słowenii i Republika Słowacka, stając się członkami Unii, zobowiązały się przystąpić do Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych (Konwencji arbitrażowej), podpisanej w Brukseli dnia 23 lipca 1990 r. oraz do Protokołu do tej Konwencji, podpisanego w Brukseli dnia 25 maja 1999 r.,

POSTANOWIŁY zawrzeć niniejszą Konwencję i w tym celu wyznaczyły swoich pełnomocników:

JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL BELGÓW,

PREZYDENT REPUBLIKI CZESKIEJ,

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA DANII,

PREZYDENT REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC,

PREZYDENT REPUBLIKI ESTOŃSKIEJ,

PREZYDENT REPUBLIKI GRECKIEJ,

JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL HISZPANII,

PREZYDENT REPUBLIKI FRANCUSKIEJ,

PREZYDENT IRLANDII,

PREZYDENT REPUBLIKI WŁOSKIEJ,

PREZYDENT REPUBLIKI CYPRYJSKIEJ,

GABINET MINISTRÓW REPUBLIKI ŁOTEWSKIEJ,

PREZYDENT REPUBLIKI LITEWSKIEJ,

JEGO KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ WIELKI KSIĄŻĘ LUKSEMBURGA,

PREZYDENT REPUBLIKI WĘGIERSKIEJ,

PREZYDENT MALTY,

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA NIDERLANDÓW,

PREZYDENT REPUBLIKI AUSTRII,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

PREZYDENT REPUBLIKI PORTUGALSKIEJ,

PREZYDENT REPUBLIKI SŁOWENII,

PREZYDENT REPUBLIKI SŁOWACKIEJ,

PREZYDENT REPUBLIKI FINLANDII,

RZĄD KRÓLESTWA SZWECJI,

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

KTÓRZY, zebrani w ramach Komitetu Stałych Przedstawicieli Państw Członkowskich Unii Europejskiej po wymianie swych pełnomocnictw uznanych za należyte i sporządzone we właściwej formie,

UZGODNILI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Republika Czeska, Republika Estońska, Republika Cypryjska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Republika Węgierska, Republika Malty, Rzeczpospolita Polska, Republika Słowenii i Republika Słowacka przystępują niniejszym do Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych, podpisanej w Brukseli dnia 23 lipca 1990 r., ze wszystkimi jej dostosowaniami i zmianami dokonanymi na mocy Konwencji w sprawie przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji do Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych, podpisanej w Brukseli dnia 21 grudnia 1995 r. oraz na mocy Protokołu zmieniającego Konwencję w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych, podpisanego w Brukseli dnia 25 maja 1999 r.

Artykuł 2

W Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 2:

a) po lit. a) dodaje się literę o następującym brzmieniu:

„b) w Republice Czeskiej:

— daň z příjmů fyzických osob,

— daň z příjmů právnických osob”;

b) lit. b) otrzymuje oznaczenie lit. c) i otrzymuje następujące brzmienie:

„c) w Danii:

— indkomstskat til staten,

— den kommunale indkomstskat,

— den amtskommunale indkomstskat”;

c) lit. c) otrzymuje oznaczenie lit. d);

d) po lit. d) dodaje się literę o następującym brzmieniu:

„e) w Republice Estońskiej:

— tulumaks”;

e) lit. d) otrzymuje oznaczenie lit. f);

f) lit. e) otrzymuje oznaczenie lit. g) i otrzymuje następujące brzmienie:

„g) w Hiszpanii:

— Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas,

— Impuesto sobre Sociedades,

— Impuesto sobre la Renta de no Residentes.”;

- g) lit. f) otrzymuje oznaczenie lit. h);
- h) lit. g) otrzymuje oznaczenie lit. i);
- i) lit. h) otrzymuje oznaczenie lit. j) i otrzymuje następujące brzmienie:
- „j) we Włoszech:
- imposta sul reddito delle persone fisiche,
 - imposta sul reddito delle società,
 - imposta regionale sulle attività produttive.”;
- j) po lit. j) dodaje się litery o następującym brzmieniu:
- „k) w Republice Cypryjskiej:
- Φόρος Εισοδήματος,
 - Έκτακτη Εισφορά για την Άμυνα της Δημοκρατίας;
- l) w Republice Łotewskiej:
- uzņēmumu ienākuma nodoklis,
 - iedzīvotāju ienākuma nodoklis;
- m) w Republice Litewskiej:
- Gyventojų pajamų mokestis,
 - Pelno mokestis”;
- k) lit. i) otrzymuje oznaczenie lit. n);
- l) po lit. n) dodaje się litery o następującym brzmieniu:
- „o) w Republice Węgierskiej:
- személyi jövedelemadó,
 - társasági adó,
 - oształékadó;
- p) w Republice Malty:
- taxxa fuq l — income”;
- m) lit. j) otrzymuje oznaczenie lit. q);
- n) lit. k) otrzymuje oznaczenie lit. r);
- o) po lit. r) dodaje się literę o następującym brzmieniu:
- „s) w Rzeczypospolitej Polskiej:
- podatek dochodowy od osób fizycznych,
 - podatek dochodowy od osób prawnych”;
- p) lit. l) otrzymuje oznaczenie lit. t);
- q) po lit. t) dodaje się litery o następującym brzmieniu:
- „u) w Republice Słowenii:
- dohodnina,
 - davek od dobička pravnih oseb;
- v) w Republice Słowackiej:
- daň z príjmov právnických osôb,
 - daň z príjmov fyzických osôb”;
- r) lit. m) otrzymuje oznaczenie lit. w);
- s) lit. n) otrzymuje oznaczenie lit. x) i otrzymuje następujące brzmienie:
- „x) w Szwecji:
- statlig inkomstskatt,
 - kupongskatt,
 - kommunal inkomstskatt”;
- t) lit. o) otrzymuje oznaczenie lit. y);
- 2) w art. 3 ust. 1 dodaje się tiret o następującym brzmieniu:
- „— w Republice Czeskiej:
- Ministr financí lub upoważniony przedstawiciel;
 - w Republice Estońskiej:
 - Rahandusminister lub upoważniony przedstawiciel;

- w Republice Cypryjskiej: Artykuł 3
- Ο Υπουργός Οικονομικών lub upoważniony przedstawiciel;
- w Republice Łotewskiej:
- Valsts ieņēmumu dienests;
- w Republice Litewskiej:
- Finansu ministras lub upoważniony przedstawiciel;
- w Republice Węgierskiej:
- a pénzügyminiszter lub upoważniony przedstawiciel;
- w Republice Malty:
- il-Ministru responsabbli għall-finanzi lub upoważniony przedstawiciel;
- w Rzeczypospolitej Polskiej:
- Minister Finansów lub upoważniony przedstawiciel;
- w Republice Słowenii:
- Ministrstvo za finance lub upoważniony przedstawiciel;
- w Republice Słowackiej:
- Minister financií alebo splnomocnený zástupca”;
- 3) w art. 3 ust. 1 tiret o brzmieniu:
- „— we Włoszech:
- il Ministro delle Finanze lub upoważniony przedstawiciel”;
- otrzymuje następujące brzmienie: Artykuł 4
- „— we Włoszech:
- Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali lub upoważniony przedstawiciel”.
- Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej przekazuje rządowi Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej uwierzytelniony odpis:
- Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych;
- Konwencji w sprawie przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji do Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych;
- oraz
- Protokołu zmieniającego Konwencję w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych,
- w językach angielskim, duńskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, niderlandzkim, niemieckim, portugalskim, szwedzkim i włoskim.
- Teksty Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych, Konwencji w sprawie przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji do Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych oraz Protokołu zmieniającego Konwencję w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych w językach czeskim, estońskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, polskim, słowackim, słoweńskim i węgierskim zawarte są w załącznikach I–IX do niniejszej Konwencji. Teksty sporządzone w językach czeskim, estońskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, polskim, słowackim, słoweńskim i węgierskim są tekstami autentycznymi na takich samych warunkach jak pozostałe teksty Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych.
- Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu przez Państwa-Sygnatariuszy. Dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia lub zatwierdzenia składane są Sekretarzowi Generalnemu Rady Unii Europejskiej.

Artykuł 5

Niniejsza Konwencja wchodzi w życie między Umawiającymi się Państwami, które ją ratyfikowały, przyjęły lub zatwierdziły, pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po złożeniu ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia przez te Państwa.

Artykuł 6

Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej notyfikuje Państwom-Sygnatariuszom:

- a) złożenie każdego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia;

- b) daty wejścia w życie niniejszej Konwencji między Państwami, które ją ratyfikowały, przyjęły lub zatwierdziły.

Artykuł 7

Niniejsza Konwencja sporządzona jest w jednym oryginalnym egzemplarzu w językach angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym teksty we wszystkich dwudziestu jeden językach są na równi autentyczne, zostaje złożona w archiwum Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej. Sekretarz Generalny przekazuje uwierzytelniony odpis rządowi każdego Państwa-Sygnatariusza.

Hecho en Bruselas, el ocho de diciembre de dos mil cuatro.

V Bruselu dne osmého prosince dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Bruxelles den ottende december to tusind og fire.

Geschehen zu Brüssel am achten Dezember zweitausendundvier.

Kahe tuhanda neljanda aasta detsembrikuu kaheksandal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις οκτώ Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Brussels on the eighth day of December in the year two thousand and four.

Fait à Bruxelles, le huit décembre deux mille quatre.

Fatto a Bruxelles, addì otto dicembre duemilaquattro.

Briselē, divi tūkstoši ceturta gada astotajā decembrī.

Priimta du tūkstančiai ketvirtų metų gruodžio aštuntą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kettőezer-negyedik év december hó nyolcadik napján.

Magħmul fi Brussell fit-tmien jum ta' Diċembru tas-sena elfejn u erbgħa.

Gedaan te Brussel, de achtste december tweeduizendvier.

Sporządzono w Brukseli, dnia ósmego grudnia roku dwutysięcznego czwartego.

Feito em Bruxelas, em oito de Dezembro de dois mil e quatro.

V Bruseli ôsmeho decembra dvetisícštyri.

V Bruslju, dne osmega decembra leta dva tisoč štiri.

Tehty Brysselissä kahdeksantena päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Bryssel den åttonde december tjugohundrafyra.

POUR SA MAJESTE LE ROI DES BELGES
VOOR ZIJNE MAJESTEIT DE KONING DER BELGEN
FÜR SEINE MAJESTÄT DER KÖNIG DER BELGIER

ZA PREZIDENTA ČESKÉ REPUBLIKY

FOR HENDES MAJESTÆT DANMARKS DRONNING

FÜR DEN PRÄSIDENTEN DER BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND

EESTI VABARIIGI PRESIDENDI NIMEL

ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

POR SU MAJESTAD EL REY DE ESPAÑA

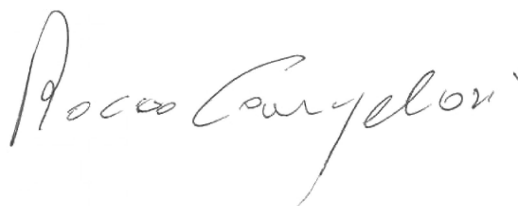
POUR LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

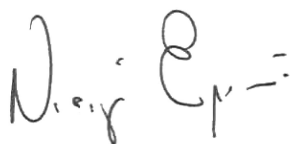
THAR CEANN UACHTARÁN NA hÉIREANN
FOR THE PRESIDENT OF IRELAND

PER IL PRESIDENTE DELLA REPUBBLICA ITALIANA

ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

LATVIJAS REPUBLIKAS MINISTRU KABINETA VĀRDĀ

LIETUVOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO VARDU

POUR SON ALTESSE ROYALE LE GRAND-DUC DE LUXEMBOURG

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE RÉSZÉRŐL

GHALL-PRESIDENT TA' MALTA

VOOR HARE MAJESTEIT DE KONINGIN DER NEDERLANDEN

FÜR DEN BUNDESPRÄSIDENTEN DER REPUBLIK ÖSTERREICH

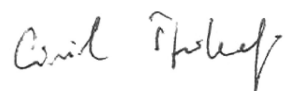
ZA PREZYDENTA RZECZYPOSLITEJ POLSKIEJ

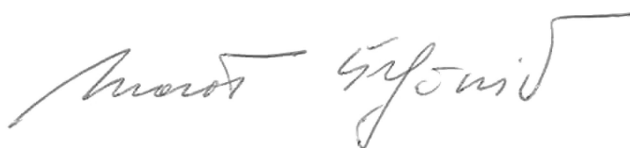
PELO PRESIDENTE DA REPÚBLICA PORTUGUESA

ZA PREDSEDNIKA REPUBLIKE SLOVENIJE

ZA PREZIDENTA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

SUOMEN TASAVALLAN PRESIDENTIN PUOLESTA
FÖR REPUBLIKEN FINLANDS PRESIDENT

FÖR KONUNGARIKET SVERIGES REGERING

FOR HER MAJESTY THE QUEEN OF THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND

KONWENCJA**w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych**

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY TRAKTATU USTANAWIAJĄCEGO EUROPEJSKĄ WSPÓLNOTĘ GOSPODARCZĄ,

PRAGNĄC nadać moc obowiązującą art. 220 tego Traktatu, na podstawie którego zobowiązały się do rozpoczęcia między sobą negocjacji, mając na celu zapewnienie eliminowania podwójnego opodatkowania w interesie swoich obywateli,

MAJĄC NA WZGLĘDZIE wagę, jaką przykłada się do eliminowania podwójnego opodatkowania w związku z korektą zysków przedsiębiorstw powiązanych,

POSTANOWIŁY zawrzeć niniejszą Konwencję i w tym celu wyznaczyły jako swoich Pełnomocników:

JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL BELGÓW:

Philippa de SCHOUTHEETE de TERVARENT,
Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego;

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA DANII:

Nielsa HELVEGA PETERSENA,
Ministra Gospodarki;

PREZYDENT REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC:

Theo WAIGLA,
Federalnego Ministra Finansów;
Jürgena TRUMPPFA,
Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego;

PREZYDENT REPUBLIKI GRECKIEJ:

Ioannisa PALAIOKRASSASA,
Ministra Finansów;

JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL HISZPANII:

Carlosa SOLCHAGA CATALÁNA,
Ministra Gospodarki i Finansów;

PREZYDENT REPUBLIKI FRANCUSKIEJ:

Jeana VIDALA,
Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego;

PREZYDENT IRLANDII:

Alberta REYNOLDSA,
Ministra Finansów;

PREZYDENT REPUBLIKI WŁOSKIEJ:

Stefano DE LUCA,
Sekretarza Stanu do spraw finansów;

JEGO KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ WIELKI KSIĄŻĘ LUKSEMBURGA:

Jean-Clauda JUNCKERA,
Ministra Budżetu, Ministra Finansów, Ministra Pracy;

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA NIDERLANDÓW:

P. C. NIEMANA,
Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego;

PREZYDENT REPUBLIKI PORTUGALSKIEJ:

Miguela BELEZA,
Ministra Finansów;

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ:

David H. A. HANNAYA (KCMG),
Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego;

KTÓRZY, zebrani w ramach Rady, po wymianie swych pełnomocnictw uznanych za należyte i sporządzone we właściwej formie,

UZGODNILI, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES KONWENCJI

Artykuł 1

1. Niniejsza Konwencja ma zastosowanie wtedy gdy, w celach podatkowych, zyski zaliczone do zysków przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa są również lub mogłyby również być zaliczone do zysków przedsiębiorstwa innego Umawiającego się Państwa ze względu na to, że zasady określone w art. 4 i stosowane bezpośrednio, bądź też na mocy odpowiednich przepisów prawa obowiązującego w danym państwie, nie były przestrzegane.

2. Do celów niniejszej Konwencji, stały zakład należący do przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, znajdujący się na terytorium innego Umawiającego się Państwa uważa się za przedsiębiorstwo tego Państwa, w którym się znajduje.

3. Ustęp 1 stosuje się również w przypadkach, gdy którekolwiek z przedsiębiorstw zainteresowanych zamiast zysków poniosło straty.

Artykuł 2

1. Niniejsza Konwencja dotyczy podatków dochodowych.

2. Obowiązującymi podatkami, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, są w szczególności:

a) w Belgii:

- impôt des personnes physiques/personenbelasting,
- impôt des sociétés/vennootschapsbelasting,

— impôt des personnes morales/rechtspersonenbelasting,

— impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders,

— taxe communale et la taxe d'agglomération additionnelles à l'impôt des personnes physiques/aanvullende gemeentebelasting en agglomeratiebelasting op de personenbelasting;

b) w Danii:

— selskabsskat,

— indkomstskat til staten,

— kommunale indkomstskat,

— amtskommunal indkomstskat,

— saerlig indkomstskat,

— kirkeskat,

— udbytteskak,

— renteskak,

— royaltyskat,

— frigoerelsesafgift;

- c) w Niemczech:
- Einkommensteuer,
 - Koerperschaftsteuer,
 - Gewerbesteuer, o ile podatek ten dotyczy zysków z handlu;
- d) w Grecji:
- Φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων,
 - Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων,
 - εισφορά υπέρ των επιχειρήσεων ύδρευσης και αποχέτευσης;
- e) w Hiszpanii:
- impuesto sobre la renta de las personas físicas,
 - impuesto sobre sociedades;
- f) we Francji:
- impôt sur le revenu,
 - impôt sur les sociétés;
- g) w Irlandii:
- Income Tax,
 - Corporation Tax;
- h) we Włoszech:
- imposta sul reddito delle persone fisiche,
 - imposta sul reddito delle persone giuridiche,
 - imposta locale sui redditi;
- i) w Luksemburgu:
- impôt sur le revenu des personnes physiques,
 - impôt sur le revenu des collectivités,
 - impôt commercial, o ile podatek ten dotyczy zysków z handlu;
- j) w Holandii:
- inkomstenbelasting,
 - vennootschapsbelasting;
- k) w Portugalii:
- imposto sobre o rendimento das pessoas singulares,
 - imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas,
 - derrama para os municípios sobre o imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas;
- l) w Zjednoczonym Królestwie:
- Income Tax,
 - Corporation Tax.
3. Konwencja ma również zastosowanie do wszelkich identycznych lub podobnych podatków nałożonych po dacie jej podpisania oprócz lub też w miejsce podatków obowiązujących. Właściwe organy Umawiających się Państw informują się wzajemnie o wszelkich zmianach dokonanych w odpowiednich przepisach krajowych.

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY OGÓLNE

Cz ę ś ć I

Definicje

Artykuł 3

1. Do celów niniejszego Konwencji: „właściwy organ” oznacza:

- w Belgii: De Minister van Financien lub upoważnionego przedstawiciela,
Le Ministre des Finances lub upoważnionego przedstawiciela,
- w Danii: Skatteministeren lub upoważnionego przedstawiciela,
- w Niemczech: Der Bundesminister der Finanzen lub upoważnionego przedstawiciela,
- w Grecji: Ο Υπουργός των Οικονομικών lub upoważnionego przedstawiciela,
- w Hiszpanii: El Ministro de Economía y Hacienda lub upoważnionego przedstawiciela,
- we Francji: Le Ministre chargé du budget lub upoważnionego przedstawiciela,
- w Irlandii: The Revenue Commissioners lub upoważnionego przedstawiciela,
- we Włoszech: Il Ministro delle Finanze lub upoważnionego przedstawiciela,
- w Luksemburgu: Le Ministre des Finances lub upoważnionego przedstawiciela,

- w Holandii: De Minister van Financien lub upoważnionego przedstawiciela,
- w Portugalii: O Ministro das Finanças lub upoważnionego przedstawiciela,
- w Zjednoczonym Królestwie: The Commissioners of Inland Revenue lub upoważnionego przedstawiciela.

2. Jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każdy termin niezdefiniowany w niniejszej Konwencji ma znaczenie określone w Konwencji w sprawie podwójnego opodatkowania zawartej między zainteresowanymi Państwami.

Część II

Zasady stosowane do korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych oraz przypisywania zysków stałym zakładom

Artykuł 4

Przy stosowaniu niniejszej Konwencji obowiązują następujące zasady:

1. Jeżeli:
 - a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa ma bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub kapitale przedsiębiorstwa innego Umawiającego się Państwa,

lub

 - b) te same osoby mają bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub kapitale przedsiębiorstwa jednego Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa innego Umawiającego się Państwa,

i w którymkolwiek z tych przypadków ustanowione lub nałożone zostały warunki, wiążące oba te przedsiębiorstwa w ich stosunkach handlowych bądź finansowych, które różnią się od tych, jakie zostałyby ustanowione pomiędzy niezależnymi przedsiębiorstwami, wówczas wszelkie zyski, które jedno z tych przedsiębiorstw osiągnęłoby bez zaistnienia tych warunków, lecz których w wyniku ich zaistnienia nie osiągnęło, mogą zostać zaliczone do zysków tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa prowadzi swoją działalność w innym Umawiającym się Państwie za pośrednictwem znajdującego się na terenie tego państwa stałego zakładu, wówczas za zyski tego zakładu uznaje się zyski, które mógłby on oczekiwać, że zostaną osiągnięte, gdyby jako odrębne i samodzielne przedsiębiorstwo prowadził taką samą lub podobną działalność, w takich samych lub podobnych warunkach, jednocześnie współdziałając całkowicie niezależnie z przedsiębiorstwem, którego stały zakład stanowi.

Artykuł 5

Jeżeli Umawiające się Państwo zamierza dokonać korekty zysków przedsiębiorstwa zgodnie z zasadami określonymi w art. 4, poinformuje ono to przedsiębiorstwo o zamierzonych działaniach we właściwym terminie oraz umożliwi mu poinformowanie o tym drugiego przedsiębiorstwa, tak aby mogło ono z kolei poinformować drugie Umawiające się Państwo.

Jednakże nie stoi to na przeszkodzie dokonania zamierzonej korekty przez Umawiające się Państwo, które przekazuje taką informację.

Jeżeli po przekazaniu takiej informacji oba przedsiębiorstwa oraz drugie Umawiające się Państwo wyrażą zgodę na korektę, nie stosuje się art. 6 i 7.

Część III

Porozumienie stron i postępowanie arbitrażowe

Artykuł 6

1. Jeżeli, w każdym przypadku, do którego ma zastosowanie niniejsza Konwencja, przedsiębiorstwo uznaje, że zasady określone w art. 4 nie były przestrzegane, może ono, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych przez prawo krajowe zainteresowanych Umawiających się Państw, przedłożyć sprawę właściwemu organowi Umawiającego się Państwa, do którego przynależy lub w którym znajduje się jego stały zakład. Sprawa musi zostać przedłożona w terminie trzech lat od pierwszego zawiadomienia o działaniach, które prowadzą lub mogą prowadzić do podwójnego opodatkowania w rozumieniu art. 1.

Jednocześnie przedsiębiorstwo powiadamia właściwy organ, czy dana sprawa może dotyczyć innych Umawiających się Państw. Właściwy organ następnie powiadamia niezwłocznie właściwe organy innych Umawiających się Państw.

2. Jeżeli właściwy organ uznaje skargę za uzasadnioną, a sam nie jest w stanie znaleźć satysfakcjonującego rozwiązania, dokłada on wszelkich starań, aby rozwiązać sprawę w drodze porozumienia stron z właściwym organem jakiegokolwiek innego zainteresowanego Umawiającego się Państwa, mając na uwadze eliminowanie podwójnego opodatkowania, zgodnie z zasadami określonymi w art. 4. Każde osiągnięte porozumienie stron jest wprowadzane w życie niezależnie od jakichkolwiek terminów przewidzianych prawem krajowym zainteresowanych Umawiających się Państw.

Artykuł 7

1. Jeżeli zainteresowane właściwe organy w ciągu dwóch lat od daty pierwszego wniesienia sprawy przez jeden z nich, zgodnie z art. 6 ust. 1, nie osiągną porozumienia, które zapewni wyeliminowanie podwójnego opodatkowania, o którym mowa w art. 6, powołują one komisję doradczą, której zadaniem jest przedstawienie opinii w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w danym przypadku.

Przedsiębiorstwa mogą uciekać się do środków odwoławczych dostępnych w ramach prawa krajowego zainteresowanego Umawiającego się Państwa; jednakże jeżeli sprawa została wniesiona do sądu lub trybunału, termin dwóch lat, o którym mowa w pierwszym akapicie, liczy się od daty wydania orzeczenia przez sąd odwoławczy ostatniej instancji.

2. Fakt przedłożenia komisji doradczej sprawy nie stanowi dla Umawiającego się Państwa przeszkody we wszczęciu lub kontynuacji postępowania sądowego lub postępowania w sprawie sankcji administracyjnych w związku z tą samą sprawą.

3. W przypadku gdy prawo krajowe Umawiającego się Państwa nie zezwala właściwym organom tego państwa na odstąpienie od decyzji organów sądowych, ust. 1 nie ma zastosowania, chyba że przedsiębiorstwo powiązane tego Państwa nie dotrzymało terminu wniesienia środka odwoławczego lub wycofało środek odwoławczy przed wydaniem decyzji. Niniejsze postanowienie nie ma wpływu na środki odwoławcze, jeżeli i o ile odnoszą się one do spraw innych niż te, o których mowa w art. 6.

4. Właściwe organy mogą, za porozumieniem stron oraz za zgodą zainteresowanych przedsiębiorstw powiązanych, odroczyć terminy, o których mowa w ust. 1.

5. O ile nie stosuje się przepisów ust. 1–4, prawa każdego z przedsiębiorstw powiązanych, określone w art. 6, pozostają nienaruszone.

Artykuł 8

1. Właściwy organ Umawiającego się Państwa nie ma obowiązku wszczynać procedury porozumienia stron, ani też powoływać komisji doradczej, o której mowa w art. 7, jeżeli postępowanie sądowe lub administracyjne zakończy się wydaniem prawomocnego orzeczenia stwierdzającego, że w wyniku działań prowadzących do dokonania korekty zysków, zgodnie z art. 4, jedno z zainteresowanych przedsiębiorstw podlega surowej karze.

2. W przypadku gdy postępowanie sądowe lub administracyjne, wszczęte w celu stwierdzenia, że w wyniku działań prowadzących do dokonania korekty zysków, zgodnie z art. 4, jedno z zainteresowanych przedsiębiorstw podlega surowej karze, toczy się równoległe z innym postępowaniem, o którym mowa w art. 6 i 7, właściwe organy mogą zawiesić to ostatnie postępowanie do momentu zakończenia postępowania administracyjnego lub sądowego.

Artykuł 9

1. W skład komisji doradczej, o której mowa w art. 7 ust. 1, oprócz jej przewodniczącego wchodzi:

- dwaj przedstawiciele każdego z zainteresowanych właściwych organów; liczba ta może zostać zredukowana do jednego w drodze umowy pomiędzy właściwymi organami,
- parzysta liczba niezależnych osób cieszących się powszechnym uznaniem, które zostaną wyznaczone w drodze wzajemnego porozumienia z listy osób, o której mowa w ust. 4, lub, w razie braku porozumienia, w drodze losowania przeprowadzonego przez zainteresowane właściwe organy.

2. Po wyznaczeniu niezależnych osób cieszących się powszechnym uznaniem, dla każdej z nich, zgodnie z zasadami obowiązującymi podczas wyznaczania niezależnych członków komisji, wyznacza się zastępcę na wypadek, gdyby niezależne osoby nie były w stanie wykonywać swoich obowiązków.

3. W przypadku losowania każdy z właściwych organów może sprzeciwić się wyznaczeniu którejkolwiek określonej niezależnej osoby cieszącej się powszechnym uznaniem. Może to nastąpić we wcześniej uzgodnionych pomiędzy właściwymi organami okolicznościach lub w jednej z następujących sytuacji:

- osoba ta jest członkiem lub pracuje na rzecz jednej z zainteresowanych administracji podatkowych,

- osoba ta ma bądź też miała znaczne udziały w lub jest bądź była pracownikiem lub doradcą w jednym lub każdym z przedsiębiorstw powiązanych,

- osoba ta nie gwarantuje w wystarczającym stopniu bezstronności w trakcie rozstrzygnięcia sprawy lub spraw.

4. Lista niezależnych osób cieszących się powszechnym uznaniem zawiera nazwiska wszystkich niezależnych osób nominowanych przez Umawiające się Państwa. W tym celu każde z Umawiających się Państw wyznacza pięć osób, o czym powiadamia Sekretarza Generalnego Rady Wspólnot Europejskich.

Osoby takie muszą być obywatelami jednego z Umawiających się Państw oraz posiadać miejsce zamieszkania na terytorium objętym niniejszą Konwencją. Osoby te powinny być kompetentne i niezależne.

Umawiające się Państwa mogą nanosić zmiany do listy, o której mowa w pierwszym akapicie; o wprowadzeniu takich zmian informują one niezwłocznie Sekretarza Generalnego Rady Wspólnot Europejskich.

5. Wyznaczeni zgodnie z ust. 1 przedstawiciele oraz niezależne osoby cieszące się powszechnym uznaniem wybierają przewodniczącego spośród osób znajdujących się na liście, o której mowa w ust. 4, bez naruszenia prawa każdego z zainteresowanych właściwych organów do zgłoszenia sprzeciwu wobec wyznaczenia tej osoby cieszącej się powszechnym uznaniem, wybranej w ten sposób w jednej z zaistniałych sytuacji, o których mowa w ust. 3.

Przewodniczący musi posiadać kwalifikacje wymagane do pełnienia najwyższych funkcji sędziowskich w swoim kraju lub musi być prawnikiem o uznanych kompetencjach.

6. Członkowie komisji doradczej zachowują w tajemnicy wszelkie sprawy, o których się dowiedzą w wyniku postępowania. Umawiające się Państwa przyjmą odpowiednie przepisy, których celem będzie nałożenie sankcji za każde naruszenie obowiązku zachowania tajemnicy. O podjętych środkach informują one niezwłocznie Komisję Wspólnot Europejskich. Komisja informuje pozostałe Umawiające się Państwa.

7. Umawiające się Państwa podejmują wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby komisja doradcza zbierała się niezwłocznie po przedłożeniu jej spraw do rozpatrzenia.

Artykuł 10

1. Do celów procedury, o której mowa w art. 7, zainteresowane przedsiębiorstwa powiązane mogą dostarczać komisji doradczej wszelkie informacje, dowody lub dokumenty, które w ich ocenie mogą być przydatne przy podejmowaniu przez nią decyzji. Przedsiębiorstwa oraz właściwe organy zainteresowanych Umawiających się Państw spełniają wszelkie żądania komisji doradczej o dostarczenie informacji, dowodów lub dokumentów. Jednakże właściwe organy któregośkolwiek takiego Umawiającego się Państwa nie będą zobowiązane do:

- a) podjęcia środków administracyjnych niezgodnych z prawem krajowym lub przyjętą praktyką administracyjną Umawiającego się Państwa;

b) dostarczania informacji, które nie są dostępne zgodnie z prawem krajowym lub przyjętą praktyką administracyjną Umawiającego się Państwa;

lub

c) dostarczania informacji, które spowodowałyby ujawnienie tajemnicy handlowej, gospodarczej, przemysłowej lub zawodowej, lub procedury handlowej, lub informacji, których ujawnienie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.

2. Każde z przedsiębiorstw powiązanych może na swój wniosek występować przed komisją doradczą lub być przed nią reprezentowane. Na żądanie komisji doradczej każde z przedsiębiorstw powiązanych jest zobowiązane do stawienia się przed komisją doradczą lub oddelegowania przed nią swojego przedstawiciela.

Artykuł 11

1. Komisja doradcza, o której mowa w art. 7, wydaje opinię najpóźniej w terminie sześciu miesięcy od dnia, w którym sprawa została przedłożona jej do rozpatrzenia.

Opinia komisji doradczej musi opierać się na art. 4.

2. Komisja doradcza wydaje opinię zwykłą większością głosów swoich członków. Zainteresowane właściwe organy mogą uzgodnić dodatkowe przepisy regulaminu wewnętrznego.

3. Koszty postępowania prowadzonego przez komisję doradczą, z wyjątkiem kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwa powiązane, są w równych częściach ponoszone przez zainteresowane Umawiające się Państwa.

Artykuł 12

1. Właściwe organy będące stronami w postępowaniu, o którym mowa w art. 7, działając za obopólną zgodą na podstawie art. 4, wydają decyzję, która pozwoli na eliminowanie podwójnego opodatkowania w terminie sześciu miesięcy od dnia wydania opinii przez komisję doradczą.

Właściwe organy mogą wydać decyzję odbiegającą od opinii komisji doradczej. Jeżeli nie dojdą one do porozumienia, są zobowiązane do działania zgodnego z tą opinią.

2. Właściwe organy mogą uzgodnić między sobą opublikowanie decyzji, o której mowa w ust. 1, pod warunkiem że zainteresowane przedsiębiorstwa wyrażą na to zgodę.

Artykuł 13

Fakt, że decyzje, podjęte przez Umawiające się Państwa w zakresie opodatkowania zysków pochodzących z transakcji dokonywanych między przedsiębiorstwami powiązаныmi, stały się ostateczne, nie stanowi przeszkody w zastosowaniu procedur określonych w art. 6 i 7.

Artykuł 14

Do celów niniejszej Konwencji uznaje się, że podwójne opodatkowanie zostało wyeliminowane, jeżeli:

a) zyski podlegają opodatkowaniu wyłącznie w jednym Państwie;

albo

b) podatek od tych zysków pobierany w jednym Państwie jest pomniejszony o kwotę odpowiadającą kwocie podatku naliczanego od tych zysków w drugim Państwie.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 15

Żadne postanowienie niniejszej Konwencji nie narusza realizacji szerszych zobowiązań w zakresie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych, które wynikają albo z innych konwencji, których są lub staną się stronami Umawiające się Państwa, albo z prawa krajowego Umawiających się Państw.

Artykuł 16

1. Niniejsza Konwencja ma zastosowanie na terytorium określonym w art. 227 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą, bez uszczerbku dla ust. 2 tego artykułu.

2. Niniejsza Konwencja nie ma zastosowania do:

— terytoriów francuskich, o których mowa w załączniku IV do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

— Wysp Owczych oraz Grenlandii.

Artykuł 17

Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji przez Umawiające się Państwa. Dokumenty ratyfikacyjne zostaną złożone w biurze Sekretarza Generalnego Rady Wspólnot Europejskich.

Artykuł 18

Niniejsza Konwencja wchodzi w życie pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po dniu, w którym ostatni jej sygnatariusz złoży instrumenty ratyfikacyjne. Konwencja ma zastosowanie do postępowania, o których mowa w art. 6 ust. 1, które zostaną podjęte po jej wejściu w życie.

Artykuł 19

Sekretarz Generalny Rady Wspólnot Europejskich informuje Umawiające się Państwa o:

- a) złożeniu każdego instrumentu ratyfikacyjnego;
- b) dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji;
- c) liście niezależnych osób cieszących się powszechnym uznaniem, wyznaczonych przez Umawiające się Państwa, oraz o wszelkich zmianach do niej zgodnie z art. 9 ust. 4.

Artykuł 20

Niniejsza Konwencja została zawarta na pięć lat. Na sześć miesięcy przed upływem tego okresu Umawiające się Państwa spotkają się w celu podjęcia decyzji w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania niniejszej Konwencji, jak również innych stosownych środków.

Artykuł 21

Każde z Umawiających się Państw może w dowolnym czasie wystąpić z wnioskiem w sprawie rewizji niniejszej Konwencji. W takim wypadku Przewodniczący Rady Wspólnot Europejskich zwoła konwencję w celu dokonania rewizji niniejszej Konwencji.

Artykuł 22

Niniejsza Konwencja, sporządzona w jednym oryginalnym egzemplarzu w języku angielskim, duńskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, niderlandzkim, niemieckim, portugalskim i włoskim, przy czym każdy z wymienionych dziesięciu tekstów jest na równi autentyczny, zostaje złożona w archiwum Sekretariatu Generalnego Rady Wspólnot Europejskich. Sekretarz Generalny przekaze uwierzytelniony odpis rządowi każdego z Państw-Sygnatariuszy.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani Pełnomocnicy podpisali niniejszą Konwencję.

AKT KOŃCOWY

PEŁNOMOCNICY WYSOKICH UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON,

zgromadzeni w Brukseli w dniu dwudziestego trzeciego lipca tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego roku w celu podpisania Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych,

przy okazji podpisania wyżej wymienionej Konwencji:

- a) przyjęli następujące wspólne deklaracje, załączone do Aktu Końcowego:
- deklarację w sprawie art. 4 ust. 1,
 - deklarację w sprawie art. 9 ust. 6,
 - deklarację w sprawie art. 13;
- b) przyjęli do wiadomości następujące deklaracje jednostronne, załączone do niniejszego Aktu Końcowego:
- deklarację Francji i Zjednoczonego Królestwa w sprawie art. 7,
 - deklaracje poszczególnych Umawiających się Państw w sprawie art. 8,
 - deklarację Republiki Federalnej Niemiec w sprawie art. 16.
-

WSPÓLNE DEKLARACJE

Deklaracja w sprawie art. 4 ust. 1

Przepisy art. 4 ust. 1 dotyczą zarówno przypadków, w których transakcja dokonywana jest bezpośrednio pomiędzy dwoma odrębnymi prawnie przedsiębiorstwami, jak i przypadków, w których transakcja dokonywana jest pomiędzy przedsiębiorstwem a stałym zakładem drugiego przedsiębiorstwa, znajdującym się na terytorium państwa trzeciego.

—

Deklaracja w sprawie art. 9 ust. 6

Państwa Członkowskie zachowują pełną swobodę przy określaniu charakteru i zakresu odpowiednich przepisów, które przyjmują w celu nałożenia sankcji za każde naruszenie obowiązku zachowania tajemnicy.

—

Deklaracja w sprawie art. 13

Jeżeli w jednym lub w więcej spośród zainteresowanych Umawiających się Państw decyzje dotyczące opodatkowania stanowiącego podstawę do podjęcia postępowań, o których mowa w art. 6 i 7, zostały zmienione po zakończeniu postępowania, o którym mowa w art. 6 lub też po wydaniu decyzji, o której mowa w art. 12, a także w wypadku wystąpienia podwójnego opodatkowania w rozumieniu art. 1, zastosowanie mają art. 6 i 7, z uwzględnieniem zastosowania skutków wspomnianego postępowania bądź wspomnianej decyzji.

—

DEKLARACJE JEDNOSTRONNE

Deklaracja w sprawie art. 7

Francja i Zjednoczone Królestwo deklaruje, że będą stosować art. 7 ust. 3.

Deklaracje poszczególnych państw w sprawie art. 8

Belgia

Termin „surowa kara” oznacza sankcję karną lub administracyjną w przypadku:

- naruszenia prawa powszechnego popełnionego w celu uchylecia się od opodatkowania,
- albo naruszeń przepisów dotyczących podatku dochodowego lub decyzji wydanych na ich podstawie, popełnionych z zamiarem dokonania oszustwa bądź też spowodowania szkody.

Dania

Pojęcie „surowa kara” oznacza sankcję za celowe naruszenie przepisów prawa karnego lub ustawodawstwa specjalnego w sprawach, które nie mogą być regulowane za pomocą środków administracyjnych.

Przypadki naruszenia przepisów prawa podatkowego mogą być, na zasadzie ogólnej, regulowane za pomocą środków administracyjnych, jeżeli uznaje się, że naruszenie to nie pociąga za sobą kary większej niż grzywna.

Niemcy

Naruszeniem prawa podatkowego podlegającym „surowej karze” jest każde naruszenie przepisów podatkowych podlegające karze ograniczenia wolności lub grzywnom karnym lub administracyjnym.

Grecja

Zgodnie z greckim ustawodawstwem podatkowym przedsiębiorstwo podlega „surowej karze”:

1. Jeżeli nie złoży zeznań lub złoży nieprawidłowe zeznania dotyczące podatków, opłat lub składek, które podlegają potrąceniu oraz wpłaceniu do budżetu państwa zgodnie z obowiązującymi przepisami, lub nie złoży zeznań lub złoży nieprawidłowe zeznania dotyczące podatku od wartości dodanej, podatku obrotowego lub specjalnego podatku od towarów luksusowych, o ile całkowita wysokość wspomnianych wyżej podatków, opłat oraz składek, które powinny być zostać zgłoszone oraz wpłacone do budżetu państwa w związku z działalnością handlową lub innego rodzaju działalnością prowadzoną w okresie sześciu miesięcy, przekracza kwotę 600 000 (sześćset tysięcy) drachm lub kwotę 1 000 000 (jednego miliona) drachm za okres jednego roku kalendarzowego.
2. Jeżeli nie złoży zeznania dotyczącego podatku dochodowego, o ile podatek należny od niezgłoszonego dochodu przekracza kwotę 300 000 (trzystu tysięcy) drachm.
3. Jeżeli nie złoży szczegółowych informacji podatkowych określonych w przepisach dotyczących danych podatkowych.
4. Jeżeli dostarczy szczegółowe informacje, o których mowa w poprzednim punkcie 3, które są nieprawidłowe pod względem ilości, ceny jednostkowej lub wartości, o ile skutkiem takiej nieścisłości jest rozbieżność przekraczająca dziesięć procent (10 %) łącznej kwoty lub łącznej wartości towarów, świadczonych usług lub obrotów ogółem.

5. Jeżeli nie prowadzi dokładnie ksiąg i ewidencji zgodnie z wymogami określonymi w przepisach dotyczących danych podatkowych, o ile brak takiej dokładności został odnotowany w trakcie rutynowej kontroli, a jej ustalenia zostały potwierdzone decyzją administracyjną dotyczącą rozbieżności danych albo w związku z upływem terminu do wniesienia środka odwoławczego, albo prawomocną decyzją wydaną przez sąd administracyjny, pod warunkiem że w kontrolowanym okresie rozbieżność między dochodem brutto a zgłoszonym dochodem wynosi ponad dwadzieścia procent (20 %) i nie mniej niż jeden milion (1 000 000) drachm.
6. Jeżeli nie przestrzega obowiązku prowadzenia ksiąg i ewidencji zgodnie ze stosownymi przepisami dotyczącymi danych podatkowych.
7. Jeżeli wystawia fałszywe bądź fikcyjne faktury lub też przerabia faktury dotyczące sprzedaży towarów lub świadczenia usług, lub też fałszuje jakiegokolwiek inne dane podatkowe, o których mowa w powyższym punkcie 3.

Dokument podatkowy uważa się za sfałszowany, jeżeli został w jakikolwiek sposób perforowany lub ostemplowany bez prawidłowego poświadczenia tego faktu w ewidencji przez właściwy organ podatkowy, o ile było wiadomym, że w przypadku dokumentu podatkowego takie poświadczenie jest wymagane. Dokument podatkowy uważa się za fałszywy, jeżeli treść oraz inne szczegóły oryginału bądź kopii dokumentu różnią się od treści i szczegółów zapisanych na odcinku kontrolnym tego dokumentu.

Dokument podatkowy uważa się za fikcyjny, jeżeli został wystawiony w związku z transakcją lub jej częścią, transferem, lub w jakimkolwiek innym celu bez wykazania go w obrotach ogółem, bądź w związku z transakcją, którą przeprowadziły osoby inne od osób wymienionych w dokumencie podatkowym.

8. Jeżeli jest świadome intencji podejmowanych działań i mimo to współpracuje przy wystawianiu fałszywej dokumentacji podatkowej, bądź też jest świadome, że dokumenty są fałszywe lub fikcyjne i mimo to współpracuje przy ich wystawianiu lub akceptuje fałszywe, fikcyjne lub podrobione dokumenty podatkowe z zamiarem ukrycia informacji mających znaczenie z punktu widzenia opodatkowania.

Hiszpania

Termin „surowa kara” obejmuje sankcje administracyjne za poważne naruszenia przepisów podatkowych, jak również kary za przestępstwa popełnione w stosunku do organów podatkowych.

Francja

Termin „surowa kara” obejmuje kary i sankcje skarbowe, takie jak sankcja za niezłożenie zeznania podatkowego po otrzymaniu wezwania, działanie w złej wierze, nieuczciwe praktyki, stawianie oporu wobec kontroli podatkowej, ukryte płatności lub ukrytą dystrybucję, lub za nadużycie praw.

Irlandia

Termin „surowa kara” obejmuje sankcje za:

- a) niezłożenie zeznania podatkowego;
- b) złożenie zeznania podatkowego zawierającego nieprawidłowe dane wskutek oszustwa lub zaniedbania;
- c) brak prawidłowo prowadzonych ksiąg;
- d) nieudostępnienie dokumentów oraz ksiąg do kontroli;
- e) utrudnianie obowiązków osobom wykonującym swoje ustawowe uprawnienia;
- f) niezgłoszenie powstania obowiązku podatkowego;
- g) złożenie fałszywych oświadczeń w celu uzyskania ulgi.

Według stanu na dzień 3 lipca 1990 r. następujące przepisy prawne regulują kwestie związane z tymi naruszeniami:

- część XXXV Ustawy o podatku dochodowym z 1967 r.,
- sekcja 6 Ustawy finansowej z 1968 r.,
- część XIV Ustawy o podatku od osób prawnych z 1976 r.,
- sekcja 94 Ustawy finansowej z 1983 r.

Uwzględnione będą również wszelkie kolejne przepisy zastępujące, zmieniające lub nowelizujące kodeks karny.

Włochy

Termin „surowa kara” oznacza sankcje nakładane za czyn niedozwolony w rozumieniu prawa krajowego, stanowiący przestępstwo podatkowe.

Luksemburg

Luksemburg stoi na stanowisku, że termin „surowa kara” posiada znaczenie przypisane mu przez drugie Umawiające się Państwo do celów art. 8.

Holandia

Termin „surowa kara” oznacza sankcję nakładaną przez sędziego za wszelkie celowe działania określone w art. 68 ogólnego kodeksu podatkowego.

Portugalia

Termin „surowa kara” obejmuje kary, jak również inne sankcje skarbowe odnoszące się do naruszeń popełnianych w celu dokonania oszustwa lub w stosunku do których stosuje się grzywnę przekraczającą kwotę 1 000 000 (jednego miliona) escudos.

Zjednoczone Królestwo

Termin „surowa kara” jest interpretowany w Zjednoczonym Królestwie jako sankcje o charakterze karnym i administracyjnym w odniesieniu do oszustw lub zaniedbań dotyczących składania nieprawidłowych sprawozdań finansowych, wniosków o zwrot podatku lub zeznań podatkowych.

Deklaracja Republiki Federalnej Niemiec w sprawie art. 16

Rząd Republiki Federalnej Niemiec zastrzega sobie prawo do złożenia oświadczenia, przy składaniu swojego instrumentu ratyfikacyjnego, że niniejsza konwencja będzie również dotyczyć kraju związkowego Berlina.

KONWENCJA**w sprawie przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji do Konwencji
w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków
przedsiębiorstw powiązanych**

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY TRAKTATU USTANAWIAJĄCEGO WSPÓLNOTĘ EUROPEJSKĄ,

ZWAŻYWSZY, że Republika Austrii, Republika Finlandii i Królestwo Szwecji, stając się członkami Unii, zobowiązały się przystąpić do Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych, otwartej do podpisu w Brukseli w dniu 23 lipca 1990 r.

POSTANOWIŁY zawrzeć niniejszą Konwencję i w tym celu wyznaczyły swoich pełnomocników:

JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL BELGÓW:

Philippa de SCHOUTHEETE de TERVARENT,
Ambasadora,
Stałego Przedstawiciela Belgii przy Unii Europejskiej;

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA DANII:

Poula SKYTTE CHRISTOFFERSENA,
Ambasadora,
Stałego Przedstawiciela Danii przy Unii Europejskiej;

PREZYDENT REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC:

Jochena GRÜNHAGE,
Zastępcę Stałego Przedstawiciela Republiki Federalnej Niemiec przy Unii Europejskiej;

PREZYDENT REPUBLIKI GRECKIEJ:

Pavlosa APOSTOLIDESA,
Ambasadora,
Stałego Przedstawiciela Republiki Greckiej przy Unii Europejskiej;

JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL HISZPANII:

Francisco Javiera ELORZĘ CAVENGTA,
Ambasadora,
Stałego Przedstawiciela Hiszpanii przy Unii Europejskiej;

PREZYDENT REPUBLIKI FRANCUSKIEJ:

Pierre'a de BOISSIEU,
Ambasadora,
Stałego Przedstawiciela Republiki Francuskiej przy Unii Europejskiej;

PREZYDENT IRLANDII:

Denisa O'LEARY,
Ambasadora,
Stałego Przedstawiciela Irlandii przy Unii Europejskiej;

PREZYDENT REPUBLIKI WŁOSKIEJ:

Luigiego GUIDOBONO CAVALCHINI GAROFOLI,
Ambasadora,
Stałego Przedstawiciela Republiki Włoskiej przy Unii Europejskiej;

JEGO KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ WIELKI KSIĄŻĘ LUKSEMBURGA:

Jean-Jaques'a KASELA,
Ambasadora,
Stałego Przedstawiciela Luksemburga przy Unii Europejskiej;

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA NIDERLANDÓW:

Bernarda R. BOTA,
Ambasadora,
Stałego Przedstawiciela Niderlandów przy Unii Europejskiej;

PREZYDENT FEDERALNY REPUBLIKI AUSTRII:

Manfreda SCHEICHA,
Ambasadora,
Stałego Przedstawiciela Republiki Austrii przy Unii Europejskiej;

PREZYDENT REPUBLIKI PORTUGALSKIEJ:

José Gregória FARIĘ QUITERESA,
Ambasadora,
Stałego Przedstawiciela Republiki Portugalskiej przy Unii Europejskiej;

PREZYDENT REPUBLIKI FINLANDII:

Anttiego SATULIEGO,
Ambasadora,
Stałego Przedstawiciela Republiki Finlandii przy Unii Europejskiej;

RZĄD KRÓLESTWA SZWECJI:

Franka BELFRAGE,
Ambasadora,
Stałego Przedstawiciela Szwecji przy Unii Europejskiej;

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ:

J. S. WALLA C.M.G., L.V.O.,
Ambasadora,
Stałego Przedstawiciela Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przy Unii Europejskiej;

KTÓRZY, zebrani w ramach Komitetu Stałych Przedstawicieli Państw Członkowskich Unii Europejskiej po wymianie swych pełnomocnictw uznanych za należyte i sporządzone we właściwej formie,

UZGODNILI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Republika Austrii, Republika Finlandii i Królestwo Szwecji niniejszym przystępują do Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych, otwartej do podpisu w Brukseli w dniu 23 lipca 1990 r.

Artykuł 2

W Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 2:

a) lit. k) otrzymuje oznaczenie lit. l);

b) po lit. j) dodaje się lit. k) w brzmieniu:

„k) w Austrii:

— Einkommensteuer,

— Körperschaftsteuer;”;

c) lit. l) otrzymuje oznaczenie lit. o);

d) po lit. l) dodaje się lit. m) i n) w brzmieniu:

„m) w Finlandii:

— valtion tuloverot/de statliga inkomstskatterna,

— yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund,

— kunnallisvero/kommunalskatten,

— kirkollisvero/kyrkoskatten,

— korkotulon lähdevero/källskatten å ränteinkomst,

— rajoitetusti verovelvollisen lähdevero/källskatten för begränsat skattskyldig;

n) w Szwecji:

— statliga inkomstskatten,

— kupongskatten,

— kommunala inkomstskatten,

— lagen om expansionsmedel;”;

2) w art. 3 ust. 1 dodaje się:

„— w Austrii:

Der Bundesminister für Finanzen lub upoważnionego przedstawiciela,

— w Finlandii:

Valtiovarainministeriö lub upoważnionego przedstawiciela,

Finansministeriet lub upoważnionego przedstawiciela,

— w Szwecji:

Finansministeriet lub upoważnionego przedstawiciela;”.

Artykuł 3

Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej przekazuje rządowi Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji uwierzytelniony odpis Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych w języku angielskim, duńskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, niderlandzkim, niemieckim, portugalskim i włoskim.

Tekst Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych w języku fińskim i szwedzkim stanowi załącznik I i II do niniejszej Konwencji. Teksty sporządzone w języku fińskim i szwedzkim są tekstami autentycznymi na tych samych warunkach, co inne teksty Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych.

Artykuł 4

Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji przez Umawiające się Państwa. Instrumenty ratyfikacyjne zostają złożone u Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej.

Artykuł 5

Niniejsza Konwencja wchodzi w życie między państwami, które ją ratyfikowały, pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po złożeniu ostatniego instrumentu ratyfikacyjnego przez Republikę Austrii lub Republikę Finlandii lub Królestwo Szwecji oraz przez jedno Państwo, które ratyfikowało Konwencję w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych.

Niniejsza Konwencja wchodzi w życie w odniesieniu do każdego Umawiającego się Państwa, które ratyfikowało ją w późniejszym terminie, pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po złożeniu przez nie instrumentu ratyfikacyjnego.

Artykuł 6

Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej powiadamia Umawiające się Państwa:

a) o złożeniu każdego instrumentu ratyfikacyjnego;

b) o datach wejścia w życie niniejszej Konwencji.

Artykuł 7

Niniejsza Konwencja, sporządzona w jednym oryginalnym egzemplarzu w językach: angielskim, duńskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, niderlandzkim, niemieckim, portugalskim, szwedzkim i włoskim, przy czym każdy z dwunastu tekstów jest na równi autentyczny, zostaje złożona w archiwum Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej. Sekretarz Generalny przekazuje uwierzytelniony odpis rządowi każdego z Umawiających się Państw.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani Pełnomocnicy podpisali niniejszą Konwencję.

PROTOKÓŁ PODPISANIA**Konwencji w sprawie przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji do Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych**

Pełnomocnicy Republiki Austrii, Królestwa Belgii, Królestwa Danii, Republiki Finlandii, Republiki Francuskiej, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Irlandii, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Królestwa Niderlandów, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Portugalskiej, Republiki Włoskiej, Królestwa Szwecji i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w dniu 21 grudnia 1995 r. w Brukseli podpisali Konwencję w sprawie przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji do Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych.

Przy tej okazji przyjęli do wiadomości następujące deklaracje jednostronne w sprawie art. 8 Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w związku z korektą zysków przedsiębiorstw powiązanych:

Deklaracja Republiki Austrii

Naruszeniem podlegającym „surowej karze” jest każde celowe lub wynikające z zaniedbania uchylanie się od zapłacenia podatku lub cła, podlegające sankcji karnej zgodnie z prawem dotyczącym przestępstw podatkowych.

Deklaracja Republiki Finlandii

Termin „surowa kara” obejmuje sankcje karne oraz takie sankcje administracyjne, które są nakładane w związku z naruszeniem przepisów podatkowych.

Deklaracja Królestwa Szwecji

Naruszeniem przepisów podatkowych podlegającym „surowej karze” jest każde naruszenie przepisów podatkowych zagrożone karą ograniczenia wolności, grzywną karną lub administracyjną.

Niniejszy protokół zostanie opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

PROTOKÓŁ**zmieniający konwencję z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych**

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY TRAKTATU USTANAWIAJĄCEGO WSPÓLNOTĘ EUROPEJSKĄ,

PRAGNĄC nadać moc obowiązującą art. 293 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, na podstawie którego zobowiązały się do rozpoczęcia między sobą negocjacji, mając na uwadze zapewnienie eliminowania podwójnego opodatkowania w interesie swoich obywateli,

UWZGLĘDNIAJĄC Konwencję z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych ⁽¹⁾ (zwaną dalej „Konwencją Arbitrażową”),

UWZGLĘDNIAJĄC Konwencję z dnia 21 grudnia 1995 r. w sprawie przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji do Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych ⁽²⁾,

MAJĄC NA UWADZE, że Konwencja Arbitrażowa weszła w życie w dniu 1 stycznia 1995 r., zgodnie z jej art. 18 oraz mając na uwadze, że jej wygaśnięcie w dniu 31 grudnia 1999 r., chyba że okres jej obowiązywania zostanie przedłużony,

POSTANOWIŁY zawrzeć niniejszy Protokół zmieniający Konwencję Arbitrażową i w tym celu wyznaczyły jako swoich pełnomocników:

KRÓLESTWO BELGII:

Jean-Jacquesa VISEURA,
Ministra Finansów;

KRÓLESTWO DANII:

Marianne JELVED,
Ministra Gospodarki i ds. Współpracy Państw Nordyckich;

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC:

Hansa EICHELA,
Federalnego Ministra Finansów;

REPUBLIKA GRECKA:

Yannosa PAPANTONIOU,
Ministra Gospodarki;

KRÓLESTWO HISZPANII:

Cristóbalu Ricarda MONTORA MORENA,
Sekretarza Stanu ds. Gospodarki;

REPUBLIKA FRANCUSKA:

Dominique'a STRAUSSA-KAHNA,
Ministra Gospodarki, Finansów i Przemysłu;

IRLANDIA:

Charliego McCREEVY'ego,
Ministra Finansów;

⁽¹⁾ Dz.U. L 225 z 20.8.1990, str. 10.

⁽²⁾ Dz.U. C 26 z 31.1.1996, str. 1.

REPUBLIKA WŁOSKA:

Vincenza VISCO,
Ministra Finansów;

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA:

Jeana-Claude'a JUNCKERA,
Premiera, Ministra Stanu, Ministra Finansów, Ministra Pracy i Zatrudnienia;

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW:

Wilhelmusa Adrianusa Franciscusa Gabriëla (Willema) VERMEENDA,
Sekretarza Stanu ds. Finansów;

REPUBLIKA AUSTRII:

Rudolfa EDLINGERA,
Federalnego Ministra Finansów;

REPUBLIKA PORTUGALII:

Antónia Luciana Pacheco DE SOUSA FRANCO,
Ministra Finansów;

REPUBLIKA FINLANDII:

Sauliego NIINISTÖ,
Wicepremiera i Ministra Finansów;

KRÓLESTWO SZWECJI:

Bosse RINGHOLMA,
Ministra Finansów;

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ:

Sir Stephena WALLA, K.C.M.G., L.V.O.,
Ambasadora, Stałego Przedstawiciela Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii przy Unii Europejskiej;

KTÓRZY, zebrani w ramach Rady, po wymianie swych pełnomocnictw uznanych za należyte i sporządzone we właściwej formie,

UZGODNILI, CO NASTĘPUJE:

*Artykuł 1**Artykuł 2*

W Konwencji z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych wprowadza się następujące zmiany:

Artykuł 20 przyjmuje brzmienie:

„Artykuł 20

Niniejsza Konwencja zostaje zawarta na pięć lat. Okres jej obowiązywania przedłuża się za każdym razem na kolejny okres pięcioletni, o ile żadne z Umawiających się Państw nie poinformuje na piśmie Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej, na co najmniej sześć miesięcy przed upływem danego okresu pięcioletniego, o swoim sprzeciwie wobec takiego przedłużenia.”.

1. Niniejszy Protokół podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu przez Państwa-Sygnatariuszy. Instrumenty ratyfikacyjne, przyjęcia lub zatwierdzenia składane są u Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej.

2. Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej powiadamia Państwa będące Sygnatariuszami:

- a) o złożeniu każdego instrumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia;
- b) o dacie wejścia w życie niniejszego Protokołu.

Artykuł 3

1. Niniejszy Protokół wchodzi w życie pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po dniu, w którym ostatni jej sygnatariusz złoży instrument ratyfikacyjny, przyjęcia lub zatwierdzenia.
2. Niniejszy Protokół staje się skuteczny od dnia 1 stycznia 2000 r.
3. Okres rozpoczynający się w dniu 1 stycznia 2000 r. i kończący w dniu wejścia w życie niniejszego Protokołu nie jest brany

pod uwagę podczas ustalania, czy sprawa została przedłożona w terminie określonym w art. 6 ust. 1 Konwencji arbitrażowej.

Artykuł 4

Niniejszy Protokół, sporządzony w jednym oryginalnym egzemplarzu w języku angielskim, duńskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, niderlandzkim, niemieckim, portugalskim, szwedzkim i włoskim, przy czym każdy z wymienionych dwunastu tekstów jest na równi autentyczny, zostaje złożony w archiwum Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej. Sekretarz Generalny przekazuje uwierzytelniony odpis rządowi każdego z Państw-Sygnatariuszy.

AKT KOŃCOWY**Konferencji przedstawicieli rządów Państw Członkowskich zebranych w ramach Rady w dniu 25 maja 1999 r.**

PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH,

ZEBRANI W RAMACH Rady w dniu 25 maja 1999 r.,

POWOŁUJĄC SIĘ NA KONKLUZJE z dnia 19 maja 1998 r., dotyczące przedłużenia okresu obowiązywania Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych („Konwencja Arbitrażowa”), w których zgodzono się, że okres obowiązywania Konwencji Arbitrażowej powinien zostać przedłużony o następne pięć lat, począwszy od dnia jej wygaśnięcia, i że po zakończeniu tego okresu powinna być ona automatycznie przedłużana za każdym razem o następny okres pięcioletni, pod warunkiem że żadne z Umawiających się Państw nie zgłosiło w tej kwestii sprzeciwu;

ZGODZILI SIĘ, że istnieje potrzeba przedłużenia okresu obowiązywania Konwencji Arbitrażowej o kolejne pięć lat od dnia 1 stycznia 2000 r.;

PRZYSTĄPILI do podpisania Protokołu zmieniającego Konwencję z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych.

PROTOKÓŁ Z PODPISANIA

Konwencji w sprawie przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych

Pełnomocnicy Królestwa Belgii, Republiki Czeskiej, Królestwa Danii, Republiki Estońskiej, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Irlandii, Republiki Włoskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej, Republiki Finlandii, Królestwa Szwecji i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej podpisali dnia 8 grudnia 2004 r. w Brukseli Konwencję w sprawie przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych.

Przy tej okazji przyjęli do wiadomości następujące jednostronne deklaracje:

- I. Deklaracje dotyczące art. 7 Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych:

Deklaracje Belgii, Republiki Czeskiej, Łotwy, Węgier, Polski, Portugalii, Słowacji i Słowenii dotyczące art. 7 Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych.

Belgia, Republika Czeska, Łotwa, Węgry, Polska, Portugalia, Słowacja i Słowenia oświadczają, że będą stosować art. 7 ust. 3.

- II. Deklaracje dotyczące art. 8 Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych:

1. Deklaracja Republiki Cypryjskiej

Termin „surowa kara” obejmuje kary za:

- a) oszukańcze lub umyślne złożenie lub przedstawienie nieprawdziwego oświadczenia, zeznania podatkowego, dokumentu lub deklaracji w zakresie dochodu lub uprawnień z tytułu ulg lub odliczeń;

- b) oszukańcze lub umyślne przedstawienie nieprawdziwych danych w księgach rachunkowych;
- c) odmowę, zaniechanie lub zaniechanie złożenia zeznania podatkowego;
- d) odmowę, zaniechanie lub zaniechanie prawidłowego prowadzenia ksiąg lub udostępnienia dokumentów i ksiąg do kontroli;
- e) pomaganie, wspieranie, doradzanie, namawianie lub nakłanianie osoby do sporządzania, wydawania lub dostarczania zeznania podatkowego, oświadczenia, żądania, ksiąg rachunkowych lub dokumentu, albo do prowadzenia lub sporządzenia ksiąg rachunkowych lub dokumentów, zawierającego lub zawierających nieprawdziwe informacje.

Przepisy prawne, na podstawie których nakładane są powyższe kary, zawarte są w przepisach dotyczących obliczania i pobierania podatków.

2. Deklaracja Republiki Czeskiej

Naruszeniem przepisów podatkowych zagrożonym „surową karą” jest każde naruszenie przepisów podatkowych zagrożone karą ograniczenia wolności, grzywny lub administracyjną karą pieniężną. Przez „naruszenie przepisów podatkowych” rozumie się:

- a) zaniechanie zapłaty należnych podatków, należności z tytułu ubezpieczeń społecznych, należności z tytułu ubezpieczeń zdrowotnych i należności na rzecz krajowej polityki zatrudnienia;
- b) uchylanie się od płacenia podatków lub podobnych należności;
- c) niedopełnienie obowiązku powiadomienia.

3. Deklaracja Republiki Estońskiej

Termin „surowa kara” będzie rozumiany jako kara za oszustwa podatkowe zgodnie z estońskim prawem krajowym (Kodeksem karnym).

4. *Deklaracja Republiki Greckiej* lub
- Definicja surowej kary podana przez Republikę Grecką w 1990 r. otrzymuje następujące brzmienie:
- Termin „surowe kary” obejmuje kary administracyjne za poważne naruszenia podatkowe, jak również sankcje karne za przestępstwa popełnione z naruszeniem przepisów podatkowych zgodnie z odpowiednimi przepisami Kodeksu o rachunkowości, Kodeksu o podatku dochodowym, jak również przepisami szczególnymi, które określają sankcje karne i administracyjne w prawie podatkowym.
- d) sporządza lub prowadzi albo zezwala na sporządzenie lub prowadzenie nieprawdziwych ksiąg rachunkowych lub innych rejestrów lub fałszuje lub zezwala na fałszowanie ksiąg rachunkowych lub rejestrów;
- lub
- e) wykorzystuje oszustwo lub podstęp albo zezwala na wykorzystanie takiego oszustwa, lub podstępu.
5. *Deklaracja Republiki Węgierskiej*
- Termin „surowa kara” oznacza sankcje karne ustanowione w odniesieniu do przestępstw karnoskarbowych lub kary podatkowe w odniesieniu do zaległości podatkowych przekraczających 50 milionów HUF.
9. *Deklaracja Królestwa Niderlandów*
- Definicja surowej kary podana przez Królestwo Niderlandów w 1990 r. otrzymuje następujące brzmienie:
- Termin „surowa kara” oznacza karę nałożoną przez sąd za popełnione umyślnie przestępstwo, określone w art. 68 ust. 2 lub w art. 69 ust. 1 lub 2 Ogólnej ustawy podatkowej.
6. *Deklaracja Republiki Łotewskiej*
- Termin „surowa kara” oznacza kary administracyjne za poważne naruszenia podatkowe, jak również sankcje karne.
10. *Deklaracja Republiki Portugalskiej*
- Definicja surowej kary podana przez Republikę Portugalską w 1990 r. otrzymuje następujące brzmienie:
- Termin „surowe kary” obejmuje sankcje karne, jak również kary administracyjne mające zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów podatkowych określonych w przepisach jako poważne lub dokonanych z zamiarem popełnienia oszustwa.
7. *Deklaracja Republiki Litewskiej*
- Termin „surowe kary” obejmuje sankcje karne i kary administracyjne takie jak kary za działania umyślne oraz za utrudnianie przeprowadzenia kontroli podatkowej.
11. *Deklaracja Rzeczypospolitej Polskiej*
- Termin „surowa kara” oznacza karę grzywny, karę pozbawienia wolności lub obydwie kary nałożone łącznie albo karę ograniczenia wolności za zawinione przez podatnika naruszenie przepisów prawa podatkowego.
8. *Deklaracja Republiki Malty*
- Termin „surowa kara” oznacza karę administracyjną lub sankcję karną, nałożoną na osobę, która umyślnie, z zamiarem uchylenia się od podatku lub pomocy innej osobie w uchyleniu się od podatku:
- a) pomija w zeznaniu podatkowym lub innym dokumencie lub oświadczeniu złożonym, przygotowanym lub przedstawionym do celów lub zgodnie z przepisami ustaw o podatku dochodowym, jakkolwiek dochód, który powinien być w nim wykazany;
- lub
- b) składa jakiegokolwiek nieprawdziwe oświadczenie lub dokonuje wpisu w zeznaniu podatkowym lub innym dokumencie albo oświadczeniu przygotowanym lub przedstawionym do celów lub w ramach przepisów ustaw o podatku dochodowym;
- lub
- c) udziela fałszywej odpowiedzi, ustnie lub pisemnie, na jakiegokolwiek pytanie lub żądanie udzielenia informacji na podstawie przepisów ustaw o podatku dochodowym;
12. *Deklaracja Republiki Słowenii*
- Pojęcie „surowej kary” oznacza karę za jakiegokolwiek naruszenie prawa podatkowego.
13. *Deklaracja Republiki Słowackiej*
- Termin „surowa kara” oznacza „grzywnę” za naruszenie obowiązku podatkowego rozumianą jako należność nałożona zgodnie z Ustawą o administracji podatkowej nr 511/1992 Zb. ze zmianami, właściwymi ustawami podatkowymi lub Ustawą o rachunkowości oraz termin „kara” oznacza karę nałożoną zgodnie z kodeksem karnym za przestępstwa popełnione w związku z naruszeniem wyżej wymienionych ustaw.

Hecho en Bruselas, el ocho de diciembre de dos mil cuatro.

V Bruselu dne osmého prosince dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Bruxelles den ottende december to tusind og fire.

Geschehen zu Brüssel am achten Dezember zweitausendundvier.

Kahe tuhanda neljanda aasta detsembrikuu kaheksandal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις οκτώ Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Brussels on the eighth day of December in the year two thousand and four.

Fait à Bruxelles, le huit décembre deux mille quatre.

Fatto a Bruxelles, addì otto dicembre duemilaquattro.

Briselē, divi tūkstoši ceturta gada astotajā decembrī.

Priimta du tūkstančiai ketvirtų metų gruodžio aštuntą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kettőezer-negyedik év december hó nyolcadik napján.

Magħmul fi Brussell fit-tmien jum ta' Diċembru tas-sena elfejn u erbgħa.

Gedaan te Brussel, de achtste december tweeduizendvier.

Sporządzono w Brukseli, dnia ósmego grudnia roku dwutysięcznego czwartego.

Feito em Bruxelas, em oito de Dezembro de dois mil e quatro.

V Bruseli ôsmeho decembra dvetisícštyri.

V Bruslju, dne osmega decembra leta dva tisoč štiri.

Tehty Brysselissä kahdeksantena päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Bryssel den åttonde december tjugohundrafyra.

POUR SA MAJESTE LE ROI DES BELGES
VOOR ZIJNE MAJESTEIT DE KONING DER BELGEN
FÜR SEINE MAJESTÄT DER KÖNIG DER BELGIER

ZA PREZIDENTA ČESKÉ REPUBLIKY

FOR HENDES MAJESTÆT DANMARKS DRONNING

FÜR DEN PRÄSIDENTEN DER BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND

EESTI VABARIIGI PRESIDENDI NIMEL

ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

POR SU MAJESTAD EL REY DE ESPAÑA

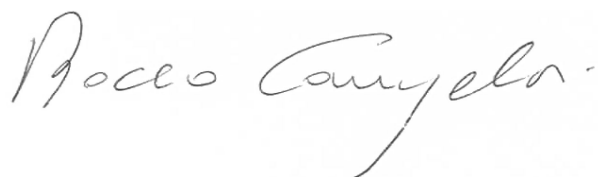
POUR LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

THAR CEANN UACHTARÁN NA hÉIREANN
FOR THE PRESIDENT OF IRELAND

PER IL PRESIDENTE DELLA REPUBBLICA ITALIANA

ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

LATVIJAS REPUBLIKAS MINISTRU KABINETA VĀRDĀ

LIETUVOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO VARDU

POUR SON ALTESSE ROYALE LE GRAND-DUC DE LUXEMBOURG

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE RÉSZÉRŐL

GHALL-PRESIDENT TA' MALTA

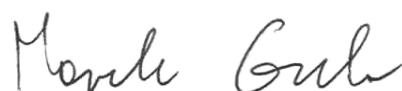
VOOR HARE MAJESTEIT DE KONINGIN DER NEDERLANDEN

FÜR DEN BUNDESPRÄSIDENTEN DER REPUBLIK ÖSTERREICH

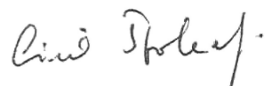
ZA PREZYDENTA RZECZYPOSLITEJ POLSKIEJ

PELO PRESIDENTE DA REPÚBLICA PORTUGUESA

ZA PREDSEDNIKA REPUBLIKE SLOVENIJE

ZA PREZIDENTA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

SUOMEN TASAVALLAN PRESIDENTIN PUOLESTA
FÖR REPUBLIKEN FINLANDS PRESIDENT

FÖR KONUNGARIKET SVERIGES REGERING

FOR HER MAJESTY THE QUEEN OF THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND